

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Redacția neîncarcă pe se primăriei. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N°. 259

Mercuri, 25 Noembrie (7 Decembrie).

1887.

Brașovū, 24 Noembrie 1887.

De când s'au întrerupt raporturile comerciale cu România și pînă aci, în nenumărate rânduri am înregistrat sciri, că cutărui ori cutărui comerciant de vite i-au confiscat, unuia finanții, altuia gendarmii unguresci, vitele ce le avea de vîndare, dîr mai ales porci, sub cuvînt că au fost importati din România ca *contrabandă*.

În piața din Mercurea de nenumărate ori a sunat toba, licitîndu-se mai în fiecare lună asemenea vite confiscate, și erau de multe ori va mai suna, căci precum și în numărul de aci comunicăm erau s'au confiscat unui negustor un număr însemnat de oi, și se vor mai confisca, fiind că formula *legală* s'a găsit: sunt importate din România ca *contrabandă*.

Totă lumea se va fi întrebat: cum se poate să se importe cirești întregi de vite din România pe poteci ascunse, când știut este, că cordonul tras de finanți dealungul graniței e atât de des, în cât e greu să se strecore încoco o vită, două, dîr încă cirești întregi? Bine, să admitem că o fi fost unul, doi cari să fi strecurat o vită, două, ori câțiva porci printre cordonul de finanți, dîr să le fi strecurat toți la cîți li s'au confiscat și încă cirești întregi, asta-i de necredit!

Mărturisim că stam în loc de câte ori înregistrăm asemenea sciri, căci nu ne putem închipui că e cu puțință să se comită nisece abuzuri și acte de violență ca cele ce ni-le comunică „Ellenzek” dela 2 Decembrie a. c.

Etă ce ne spune fôia kossuthistă din Clușiu despre nisece asemenea recente abuzuri și acte de violență ale finanților unguresci:

Curioase lucruri s'întîmplă câte-odată acești ômeni „puternici”, adică finanții. Cel mai nou act de vitejă l'au s'întîmplat în comuna Poiana din comitatul Sibiuului. În comuna acesta locuiesc un negustor de porci, cu numele Grigorie Ion, care de mai mulți ani nu cumpără porci din România, ci din piețele Ungariei, și între altele și din pieța Clușiuului. Chiar cu câteva săptămîni mai înainte cumpăraseră în Clușiu vre-o 60 de porci, pe cari li trimise la păgune în câmp. Finanții însă, căt ce prinseră de veste despre acesta, confiscă întreaga turmă de porci și o licită. Păgubașul se plînsese despre acesta la solgăbiriatul din Mercurea, dîr acesta a respins plîngerea și bietul negustor a rămas păgubaș, deși posedă acte legale despre cumpărarea porcilor confiscati, amesurat ordinațiunilor corespunzătoare, dovădinduși prin acesta dreptul de proprietate.

Și fôia kossuthistă, care se vede că mai mult s'a rușinat decît s'a indignat de asemenea acte nelegiuite, în loc de a le înfiera cum se cuvine, a cere despăgubirea negustorului și aspra pedepsire a solgăbiriatului și a finanților neconșcii de datoria lor, se mulțumesc a da filosoficescul statū, că „autoritățile respective ar face bine să dea finanților a înțelege, că să fi puțin mai precauți față cu proprietatea altora, căci decît așa mergî treburile, aci-mâne devine ilusoriă siguranța averi în țera și acesta din cauza „ultrazelului” organelor statului.”

Atăta și nimic mai mult, pôte — fiind că negustorul nu e unguur.

Dîr ceea ce n'a găsit cu cale să cêră „Ellenzek”, o cerem noi, căci aci nu mai pôte fi vorba de *ultrazelul* organelor statului, cum „binevoește” a numi fôia clușiană actul de violență și ilegal al acelor organe, ci e vorba de despoierea unui cetățen de proprietatea sa, cîștigată pe cale cinstită și încă în favorul economic al țerii, proprietate de care nici comunismul cel mai extrem nu s'ar atinge.

Cerem dîr ca, precum cei în adevăr vinovați de *contrabandă* se pedepsesc cu tot dreptul, așa să li-se facă dreptate și să li-se dea deplină satisfacțiune și despăgubire din partea

gubernului acelor negustori, a căror proprietate a fost pe nedrept încălcată de către organele financiare. Cerem să se cerceteze faptul cu totă rigorea, decît cei dela putere nu vor să se tragă asupra-le oculul unei vrămașe intențiuni față cu economii neunguri dela noi.

Mesagiul lui Grévy.

Etă cuprinsul mesagiului ce l'a cetit fostul președinte al republicii franceze congresului întrunit Sâmbătă în Versailles:

Domnilor senatori! Domnilor deputați! Câtă vreme am întâmpinat numai greutățile grămădite în calea mea precum și atacurile presei, abținerea bărbaților pe cari vocea republicii i-au chemat să stea alături cu mine și neputința crescîndă de a forma un minister, am luptat și am rămas acolo unde datoriam m'a ținut încătușat. Dîr în momentul în care opiniunea publică mai bine luminată a manifestat o schimbare și eu am ajuns să fi în speranța d'a pute forma un guvern, au votat camera și senatul totodată o rezoluțiune, care sub forma amânării până la o oră fixă pentru a primi mesagiul promis, însemnă tot atîtă cît o silă făcută președintelui republicii, ca să se depună puterea.

Datoria și dreptul meu ar fi să mă opun, dîr în împrejurările în care ne aflăm, un conflict între puterea executivă și între parlament ar pute avea urmări, care mi impun imperios să mă opresc. Înțelepciunea și patriotismul cer dela mine să cedez. Trebuie să las răspunderea pentru această procedere și pentru evenimentele, ce s'ar pute naște de aci, acelor cari o au luat asupra-le. De aceea mă despart fără regret, dîr nu fără mahnire, de guvern, la care am fost chemat de două ori, fără a-l peți, și sunt conșci de aceea, că mi-am împlinit datoria.

Chemă ca mărturie pe Franța. Franța va spune că în cursul celor nouă ani guvernul meu i-a asigurat pacea, ordinea și libertatea, i-a cîștigat în lume respectul, că fără întrerupere a lucrat la ridicarea sa și că în mijlocul Europei înarmate a pus pe Franța în stare d'ași apăra onoarea și dreptul său, că în fine înăuntru a condus republica pe calea moderațiunii, ce i-o prescrie atîtă interesul cît și voința țerii. Franța va spune, că în schimbul acestora am fost înlăturat dela postul meu, în care m'a pus încrederea ei în mine.

Părăsind viața politică, nutresc numai o dorință, ca republica să nu fi păgubită prin loviturile ce au fost îndreptate contra mea și să iasă victoriosă din pericolele, cărora o-au espus. Imi dau demisiunea ca președinte al republicii franceze.

Jules Grévy.

Cronica politică.

După ședința congresului nou alesul președinte al republicii franceze Sadi-Carnot a primit felicitările președinților senatului și a camerei, cărora le-a răspuns următoarele:

„Vă mulțumesc din adîncul inimii pentru felicitările vóstre și pentru simțămintele ce mi le exprimați. Sunt pîtruns de gratitudine față cu membrii adunării naționale, cari concentrînduși voturile asupra numelui meu, au manifestat dorința pentru pacificare și concordiă, de care este însușită Franța republicană. Este dorința mea cea mai intimă, ca această mare și să fi neștersă în inimile tuturor, ea însemnă că *representanții Franței se unesc și se înțeleg*. Stăruințele d vóstre comune pot și trebuie să asigure constituția și mersul regulat al unui regim, care e stabil, activ și capabil de a da națiunii, pe lângă libertatea din întru și veda în afară, tóte bunătățile ce le aștepta țera noastră dela republică. Încă odată, domni mei, vă mulțumesc, puteți să contați la întregul meu devotament!”

Regele Italiei Umberto a primit Duminecă

deputațiunile camerelor, cari i-au predat rîșpunșurile la discursul tronului. Regele își exprimă via durere asupra pierderii lui Depretis, care aduse un serviciu coronei recomandîndu ea urmaș al său pe patriotul Crispi, actualul șef al cabinetului. Mai ales față cu deputațiunea camerei a accentuat regele că este de lipsă o organizațiune tare în întru, pentru ca guvernul italian să aibă veda, care să-i facă posibilă a urma o politică folositoare în afară. În fine constată Regele că situațiunea țerii înăuntru și înafară este favorabilă.

În 4 Decembrie a. c. a fost deschisă *Școala sêrbescă* de către Regele Milanu. În mesagiul său Regele constată, că raporturile Sêrbiei cu tóte statele sunt cele mai bune. S'au făcut pregătiri pentru revizuirea constituției. Financelor se vor îmbunătăți prin introducerea de economii, fără a păgubi puterea militară și printr'o reformă a dărilor pe baza dreptă. Serbia a satisfăcut îndatoririlor sale cu privire la construirea căilor ferate. Cu Turcia și România se vor încheia convențiuni comerciale, asemenea și cu Bulgaria.

Conferința română din Caransebeș.

Caransebeș, 20 Noembrie 1887.

Numerosă, măreță și impunătoare a fost conferința noastră convocată cu scop ca alegătorii să se pronunțe față cu pasul făcut de d. deputat dietal al nostru.

Ca la 600 de delegați din tóte comunele Severinului afară de vre-o 6—7, au participat la această conferință, care prin importanța, serioșitatea și însuflețirea ei extraordinară, întrece tóte conferințele noastre politice de pînă acuma. Cele mai îndepărtate comune ale Almajului au fost peste așteptare bine reprezentate. Și în fața delegaților vedeai serioșitatea și rezoluția.

Această fisionomie a conferinței înăuntru a întărit încrederea, era în afară a insuflă respect.

Ecă decursul conferinței: La 10¹/₂ înainte de a ameli se deschide conferința în sala otelului „Pomuk verde” și se constituie alegînduși de președinte pe d. protopresbiter Mihail Popoviciu din Orșova, er de netar pe d.d. Iuon Ionaș și Patriciu Dragalina.

Președintele făcînd istoricul convocării acestei conferințe dă citire literelor d-lui deputat, Traian Doda, către președintele dietei și apelului adresat către alegător; apoi pune în trebare decît conferința aprobă pasul făcut de d. deputat al nostru...

Abia roști președintele aceste cuvinte și înțrega conferință prorupse în strigări de aprobări! „Să trăiască deputatul nostru Traian Doda!” care manifestațiun se repetă mai multe minute pînă ce se făc erau țacere.

Acum d. Dim. Bogoieviciu din Bania face propunerea bine motivată, ca să votăm adresa de aderință deputatului nostru.

D. Stefan Velovanu cetesca un proiect de adresă*) pe care conferința îl primesce cu mare însuflețire și îl subscrie îndată.

După acesta se alege un comitet de acțiune pentru viitoră alegere de deputat dietal.

D. Iuon Ionaș, între vii aprobări, adresează conferinței căldurose cuvinte pentru susținerea solidarității între alegători, și pentru păstrarea onoarei naționale a cercului nostru electoral.

În fine d. Pavel Boldea din Borloveni, propune ca conferința să mîrgă la d. general spre a i preda adresa.

Această propunere se primesce, și după ce președintele îndreptă către delegați cuvîntul de încheiere, tot delegați merg în sala comunității de avere, unde d. Generalu primesce adresa de aderință din mâinile președintelui conferinței.

D. Generalu în răspunsul său la început este emoționat, cu rîndu însă recăștigînduși liniștea desfășură motivele pentru care s'a hotărit de a nu intra în dietă, dîr nici de a depune mandatul de deputat, a-

*) S'a publicat în Nr. 256 al „Gaz. Trans.” din anul curent. — Red.

poi continuă: scopul meu a fost ca să deștept pe Români și totdeauna ca vaitecele noastre să străbată până la locurile cele mai înalte; ca să vedă și Maiestatea sa, că nemulțumirea noastră este mare și că suferințele noastre au ajuns de nu le mai putem suporta; pentru că dacă eu ca general, éarele am sângerat pentru tron și patrie, sunt silit să fac această, atunci trebuie să fiă ceva putred în pământul nostru, și că trebuie luate mijloace spre sunarea răului.

In fine D. Generalul stătuiesc alegătorii, ca să rămână și pe viitor solidar, să păstreze onoarea cercului nostru electoral, să nu se dea amăgirilor și momelilor, pentru că astăzi de onoarea cercului nostru electoral este legată onoarea națională a tuturor Românilor din patrie.

Insuflătura cu care a fost primită cuvântarea dlui General este mai pre sus de ori-ce descriere

Dela comunitatea de avere petrecură toți pe iubitul deputat până acasă, între neîntrerupte strigări de „să trăiască deputatul nostru Generalul Traianu Doda!“

SCRILE DILEI.

Grigore Iónu din Poiana, în comitatul Sibiului, a cumpărat vr'o 60 de porci de aci din țără și chiar din Clușiu. Finanții unguri au găsit cu cale a-i confiscă și a-i vinde la licitație, sub pretext că au fost aduși ca contrabandă din România, deși Românu nostru avea toate documentele că sunt de aci. Astea ni le spune „Ellenzek“ dela 2 Decembrie, care se arată în dignitate, dér nu găsește cu cale a cere pedepsirea finanților și despăgubirea bietului negustor. Dér am uitat că acesta e Românu!

Gendarmeria din Șica mare de asemenea a confiscat apope de comuna Stena, comitatul Târnavei mari, 62 de oi, sub cuvânt că au fost aduse ca contrabandă din România.

Sub titlul „Sergentul major și regele maghiar“ scrie „Ellenzek“ dela 2 Decembrie: „Așa numitul Csizsér, ajutorul al notarului de cered din Rîul de móră (Malomviz), comitatul Hunedorei, după ce își isprăvisse lucrurile, se duse în cărciumă la un pahar de vin. Aici petrecu în bună voie mai mulți țărani valachi cu sentimente daco-române din comuna învecinată Clopotiva. Un sergent major obiștaru cu numele Fona ia cuvântul și Valachi cu mare pietate ascultau cuvintele d' lui ostaș. După ce s'au aprinsu mai tare, li s'a părut că nici nu le cade așa bine băutura, decât în decursul băuturii nu aruncă cuvinte murdare, decât nu insultă pe Maghiari. Sergentul obiștaru și în acesta a premersu cu exemplu. Ajutorul de notar, care altmintre e un june prea blând și cult (fiind că e ungu și denunțator?) n'a putut suferi această insultă fără a nu dice și el ceva. A săritu cu totă furia asupra lor și i-a atrasu atențiunea lui Fona asupra împrejurărilor, că lui, ca unui fostu ostaș al Maiestății Sale, nu i se cuvinea să se gura astfel de vorbe. Sergentul e. r. la auzul acestora a săritu cuprins de furie și în glas mare strigă: „Ce-mi pasă mie de regele maghiar! între mine și între elu nici o legătură nu este, eu numai împăratu cunosc!“ „In legătură cu acestea — continuă „Ellenzek“ — sergentul a exprimat nisce injurări contra națiunii maghiare și contra regelui maghiar, cari nici nu se pot reproduce. Csizsér turburat atrase atențiunea lui Fona asupra urmă-

rilor dictate de lege pentru injurăturile sale și cu acesta cumentii s'au grăbitu a se depărta din cărciumă. Ei însă nu s'au dusu acasă, ci l'au pășit în drum pe ajutorul de notar, cu toții s'au aruncat pe furiș asupra lui și l'au bătut din crescut până în talpi. Junele celu de trebă zace astăzi între mórte și viață. Pe Fona l'au prins și l'au dusu la judecătoria de cerc.“ — Cum vedem, fóia kossuthistă, care reproduce ori ce i s'ar spune că s'ar fi díșu undeva și cândva contra Ungurilor, de rândul acesta găsește că vorbele sergentului nu se pot reproduce. Prin urmare nu e la mijloc decât o agitație păcătoasă contra Românilor din comuna din vorbă, cari se vede, că nu voesc să plece grumazul sub genunchele micelor pașale ale stăpânirii unguresci, ci voesc să fiă tratați omenește și ca Români,

Se scie că teatrele unguresci, începând din Pesta și până în cea din urmă localitate din provincia, isprăvescu cu fiascuri. Așa fiascul ultimelor reprezentații teatrale unguresci din Brașov și a pus pe gânduri pe kulturegyletiștii de aci. Capul acestora, inspectorul școlar unguresc și Țencălașu codiței patriotice din locu — se nu credă lumea că sunt trei persoane, nu, ci e una și aceeași, — a ținut o adunare kulturegyletistă și a hotărât să invite pe kulturegyletiști a forma din sinul său un comitetu teatral, care să ia afacerea în mână și totodată să organizeze o societate de diletanți permanenți. — De nu s'ar doochia de isprăvile ce o să le facă!

Kulturegyletul ardelenu își va ține adunarea sa generală de ăstă an la 27 Decembrie în Clușiu. Isprava va fi un — banchet. Mai vrea Kulturegyletul din Clușiu să dea în erna acesta diferite petreceri și să institue un comitetu de femei al Kulturegyletului. Isprăvile voru fi alte — banchete.

La 2 Decembrie s'a scos din Someș în Mănăsturul Clușului cadavru unei femei, anume Berezo. Medicii au constatat că s'a sinucis

Din nordul Transilvaniei, în 1-a Decembrie 1887.

(Respingerea documentelor scrise în limba română și germană de către tribunalul regesc din Deșiu de către pretorul din Gherla și usitarea limbei române în genere.) — Dacă Kulturegyleturile maghiare s'au înființat spre a maghiarisa tot sufletul omeneșcu de pe teritorul Ardealului și a Țerei unguresci și lucră c'unu scopu premeditat în detrimentul păcii și buneie înțelegeri, a căta e treaba lor, poporul român însă în mania tuturor svēcolirilor fanatici maghiare va rămâne ceea ce a fost, consciu de descendența sa din coloniile traiane.

Dacă însă juđii reg. cu prepus calcă și violază legile constituționale, de către Maiestatea Sa Impăratul și Regele sancționate, — fiă chiar din mania de maghiarizare, — cred că a sositu timpul ca să reclamăm și în publicitate.

E cunoscutu că din mai multe părți ale Transilvaniei și ale Ungariei au început unii juđi regesci cu deosebire la cărțile funduare a respinge rugărilor de intabulare pe baza documentelor scrise în limba română și germană cu ignorarea legii de naționalitate din an. 1868 și că mai totdeauna de câte ori s'au recurat astfel de decisiuni ilegale, atâtu tabla reg. din Tergul Mureșului (M. Vásárhely) cât și cea din Pesta le-au

nimicit și au statorit din principiu, că documentele scrise în limbile țării: română și germană se se ia în cuvenita considerațiune și ca basă pentru drepturile câștigate. —

La tribunalul din Deșiu ca oficiul cart. fund. însă iteratele anulări ale decisiunilor aduse contra legilor sustă țora nu l'au conturbat nici decum pe domnul jude reg. Pap Farkas, — pe strănepotul preotului gr. cat. din Ciugud, a căruia tată Aloisiu Pap, și sub absolutism încă a fostu numit jude reg. ca român — și acestu d. Pap Farkas din hiperzelu maghiar, cum făcu toți cari n'au avut norocirea de a se deriva din sângele lui Arpad, a respinsu neîntrerupt documentele în limba română scrise, făcend daune enorme părților, cari au dorit aș validita vreun drept de proprietate sau vr'o pensiune, așa a pășit biserica gr. cat. din Mica, în care cauză am onore a vă comunica, spre publicare, recursul bine motivat compus de d. avocat Aug. Munteanu și otărira tablei reg. din Tergul Mureșului, ambele în limba originală ca acte istorice; totu astfel o pătesce biserica gr. cat. din Coplean, care a cumpărat pe veciă un loc internu cu scopu de a-și edifica biserica pe el, dela Ionu Danu a lui Mihai și soția sa — oficiul cartii funduare prin d. Pap Farkas, ca referinte, respinge intabularea, pentru că contractul e compus în limba română, contra cărei decisiuni asemenea s'a apelat la Tablă; și a pășit și institutul „Economul“ din Clușiu cu mai multe contracte trimise la Deșiu spre intabulare ca să-și asigureze banii imprumutați încatu în urmă f'u silită direcțiunea „Economului“ a se plange la ministerul de justiție.

Intr'aceea și președintele tribunalului din Deșiu, d. Balás Máhé încă ceru inviari dela Esc. Sa ministrul de justiție că ce să facă cu documentele scrise în limba română? Dela ministru a și sositu răspunsul atâtu la plânsorea direcțiunii „Economului“, cât la cererea președintelui căpătându acesta îndrumare dețermurită, ca să influențe la cărțile funduare ca astfel de documente să se primescă cu valore de drept și până când legea nouă în trebile funduare, nu ar cuprinde o altă dispozițiune. Această dispozițiune legală și înțeleptă a Esc. Sale ministrului ce impresiune a putut face numitului jude și președintelui, care precum se vede încă cu scopu a ignorat legile sustătoare, e treba lor! Apa rece e o medicină generală, pôte că și d-lor voru să se mai stēpere de mania maghiarizării și să recunoscă, că au a se supune legilor, pe cari au depus jurământul; rămâne însă o șingură întrebare: ore presiul comunicat a dispozițiunea ministerială pe cale oficiată cu d. Pap Farkas și ore acestu d. jude se va supune acelei dispozițiuni înalte? vederemo!

Sperăm însă că documentele scrise în limba română pe viitor se vor primi la toate oficiile și fără alăturarea copiilor făcute în limba maghiară.

Spre încheierea acestui comunicat observu, că și organele administrative nu respectă limba română, în care privință încă pot servi ca o faptă complectă. Primarul satului Dindeleg, Ioan Veres, tu depus din oficiu, că nu scie limba maghiară. In locul acestuia pretorul d. Adam din Gherla obtrude pe unu Borbély Arpad. Acesta defraudă vre-o 600 fl. și în locul acestuia amintitul pretor preste voia reprezentanților comunei impune pe Veres Akos, altu Maghiar, venit de airea în sat, numai fiindu că scie unguresce, fără observarea formelor legale. Reprezentanții români recură la comisiunea comitatensă, care aprobă procedura pretorului,

*) Le vom publica — Red.

FOILETONU.

Iacobina.

(după Pierre Decourcelle).

Era toamna anului 1869 în luna lui Brumar; vântul sufla cu asprime spulberându sērmane frunze îngălbenite prin vėduh. erna fiindu la pōrtă, fie-care și aduna în jurul casei sale cele trebuincioșe, pregătindu-se a întâmpina acestu óspe greu de împăcat și necruțatoru alu naturii Alergatul p'afară alu copiilor încă era pe sfērșite; ei părăsiseră câmpul și codri mergend unii la scōlă, ér alții alegendu și de arenă a petrecerilor lor loculu din jurul cāminului.

Intr'o odăiță, ca unu adevăratu cuib de paseri, locuia o familie.

Tatăl, cu numele Ioan Reynauld, era artist; făcea deseme pe lemn și câștiga pe și două-deci până în două-deci și cinc franci.

Mama, Maria Madelena, încă de totu jună, deși avea o fică mărișoră de șapte ani, ingrija de casă și torcea la lână.

ÉR ficia, mica Iacobina, era intr'adeveru ființa cea mai adorabilă, jumătate ingeru, jumătate diavolu, făcend și pe tata și pe mama ei, de dimineața până seara, să

inebunescă de dragul ei. Și acesta se întâmpla din două motive, întâiul, că mamă sa nu i se împotriva în nimica, alu doilea, că tatăl ei îi făcea totu ce ea dorea.

Copila era cam sburdalnică, e adevăratu, dér én se îi fi datu mâna—ca tată—și refusa ceva, o jucăria sau o cofetură, unei ființe micuțe, blonde, care îi dice cu vocea ei cea blândă și dulce: „Bunul meu tată, vei fi foarte nobil, decât vei avē bunătatea... a face ceea ce voescu eu!“ și carea te ia de după capu în brațe, și carea te îmbrățișează astfel, cum numai femeia te scie îmbrățișa.

Ei viețuiau tustrei în micul lor cuib, de totu simplu, totu atât de simplu cât și de curat, situat la Neuilly, și ne costand decâtu cinc sute de franci pe an. Tustrei trăiau deplin fericiti.

Rēsboiul sosi. Prusienii ilu purtară victorioși. Franciei li ajunse cutitul la os și-și provocă toți fi intr'ajutor.

Ioan Reynauld își părăsi creiōnele de desemn și luă pușca în mână, pe care o scia mânua, fiindu-că și făcuse serviciul militar de șapte ani.

Maria Madelena nu era romană, dér era o bună franceză. Vēdendu și bărbatul că și implinesce datorința sa, ea nu vērșă nici o lacrimă. De câte-ori pleca bărbatu-sēu la batalionul său, ea îl îmbrățișa și-i dēdea și pe mica Iacobina să-l îmbrățișeze.

Parisul fu asediatu.

Ioan Reynauld nu voia ca soția și ficia sa să sufere de orōrea asediului. Dacă n'ar fi avut decâtu numai pe soția sa, și-ar fi dus-o cu sine, sciut fiindu că femeile Franciei — și ele au doveditu din destul în acestu an funestu — sunt totu atât de eroice ca și femeile Romei antice sau ale vechei Galii. Dér la mijlocu era Iacobina! Și Ioan Reynauld nu se putea împăca cu ideea de a-și vedē iubita sa fică lipsită de pâne și chiaru de somn.

Elu le trimise dér la unu unchiu alu său, carele era farmacistu în Libourne, aprōpe de Bordeaux. Le dēdu toți banii ce i pusese la o parte pentru a forma zestrea Iacobinei, și le conduse la gara d'Orléans.

Despărțirea dintre hărbat și soția a fost sfârșitōre. Copila îi privea plângend cum se îmbrățișau și cuprinsă de grōză díșe: „Mamă, haid' să nu ne ducem!“

Locomotiva flueră. Ioan Reynauld închise ușa vagonului, care ducea două jumătăți ale inimei sale, și se reintōrse acasă murmurand: „Adio familia!... Patria pentru tine sū gata!“

Nici unu momentu n'a fost mai tristu pentru el decâtu acela, când reintră desolat în acea casă deșertă unde de șapte ani nu aflase decât bucurii, și unde se vedea singuru, despărțit de acele ființe pe cari le iubea

insă reprezentanții de nou au apelat și la ministeriul de interne. Vom vedea ce rezultat vor dobândi. La timpul său vom reveni asupra cauzei acesteia.

Din toate aceste cazuri concrete rezultă, că Românul este privit de ilot și străin în patria lui, și dirigitorii justiției și ai administrației publice își fac numai merite înaintea ocăruierei prin nerespectarea legilor, a limbei române și a Românului!

În genere presiunea și terorizarea exercitată asupra Românilor e atât de mare, încât s'ar clătina din fundamentul statului s-lui Ștefanu — de ar cuteza să vorbească nise Români funcționari ei între ei în altă limbă decât în limba maghiară.

De curând înaintându de aci un ampoliat român delă justiția, se presentă noului său șef, care era Românu, dăr n'au vorbit, nici între ei singuri fiind, o vorbă românească în oficiu, ca nu cumva să-i audă cineva, să-i denunțe și să-i părădă posturile.

Dăr cum vorbește Armăniul cu Jidovul, și Ungurul cu Sasul? decât românește. În piețele orașului Ardăului predomină limba română. Din graiul viu ală poporului, inimicii seculari ai limbei noastre nu o vor pute scote în veș armonioasă și dulce limbă română!

Argus.

Sgomote ciudate.

De câteva zile circulă cele mai varii sgomote despre obiectele de preț din muzeul național unguresc și din galeria de tablouri, ambele din Pesta.

„Pesti Hirlap“ raportează, sub titlul „tesaure naționale furate“: „În cercurile parlamentare scriitorice și artistice se șoptesc de câteva zile despre un caz senzațional, care nu numai în țară, ci și în străinătate va produce o panică impresiune. Se vorbește adevărat, că tesaurile secțiunii archeologice a muzeului național, darurile voluntare ale națiunii unguresce, sunt decimate și schimbate cu imitații fără valoare. Numele denunțătorului e învățat în cea mai adăncă discreție, dăr se și istorisește deja, că giuvaerele schimbate și medaliile de aur au ajuns în mâinile unor comercianți străini de lucruri artistice.“

Contrar acestei sciri aduce „O. Ert.“ următoarea comunicație: „Scirea de senzație, că unele dintre tesaurile secțiunii archeologice a muzeului național ar fi fost vândute ori înlocuite cu copii fără valoare, după o informație primită din parie competentă, e neînțeleasă. Această scire provine probabil de acolo, că d. Franz Pulszky, directorul muzeului național, cu privire la starea averii sale a fost silit a vinde în toamna acestui an astfel de obiecte de artă, care formau proprietatea sa privată...“

„Pester Lloyd“ adevărate, că din dulapurile secțiunii de anticități lipsesc în adevăr unele obiecte, dăr acestea s'ar fi aflând în secția galvano-plastică a muzeului industrial. Muzeul național lasă anume obiecte mai interesante pe timpul mai lung, ori mai scurt muzeului industrial pentru reproducere galvanoplastică. Ce privește aceste imitații, se pare că în adevăr s'au făcut cu ele unele șarlatanii. Unii comercianți s'ar fi pus în comerț cu copiii galvano-plastice ca adevărate, ca obiecte provenind din muzeul național, înălăturându simplu sigiliul care dovedea că e copie.

În această afacere deputatul Geza Polonyi a adresat o interpelare ministrului instrucției, învinovățindu pe directorul galeriei de tablouri a țării că au dispărut unele obiecte de artă, resp. au fost schimbate cu copii, ér deputatul Komlossy aceeași acuzare a ridicat o într' o interpelare contra directorului muzeului național Franz Pulszky. Ministrul a promis că va ordona cercetare.

Directorul galeriei de tablouri Karl Pulszky adresează foilor din Pesta o scrisoare în care declară ca nefundată acușiunea, și ca provenind numai din răutate.

„Și rezervă, după ce va fi terminată ancheta, se tragă la răspundere pe deputatul Polonyi.“

Comisiunea de anchetă fiind numită și intrându-se, luară mai întâi interogatoriul deputatilor Komlossy și Polony, cari declarară, că interpelările le-au făcut în urma comunicărilor date de țiare. Cel din urmă a numit și persoane, dela care a audat amăruntelile și care, precum crede, au cunoscință mai de aproape despre faptele imputate. Comisiunea a hotărât să ia interogatoriul și acestor persoane. Ce privește copiii, acelea nu se pot confunda cu originalele, deoarece la prima ochire se cunosc că sunt copii, prin urmare e cu neputință să înlocuiască originalele.

Ca apendice la această afacere, „Hircarnok“ comunică, că cu totu viul interes ce se pune pentru galeria cu tablouri — din cauza afacerii de mai sus? — e slabă cercetată. De altminte în galeria domnesce o disordine „bitorescă“: tablourile atărna neregulat pe pereți ori zac pe pământ; catalogul nu e, tablourile sunt murdare. Se așteaptă ca comisiunea de anchetă să pună totul în ordine.

De altă parte „Pester Lloyd“, anunțându reprezentarea bucății teatrale unguresce „Uj élet“ (viața nouă), dice că mai multe scene din ea se potrivesc de minune cu afacerea muzeului și galeriei. În actul al 3 lea e învinovățit un deputat (directorul muzeului și galeriei Franz și Karl Pulszky încă sunt deputați) de neonestitate și tinăra și frumoasă lui fată apare speriată și turburată în camera deputatilor ca să o răge să nu i atace onoreea tatălui său. Și acest rol l'a jucat d-na Emilia Pulszky-Markus.

Ultime sciri.

Londra, 5 Decemvre. — „Times“ dice că guvernul englesu a refuzat formalu d'a adera la întreita alianță și d'a pune flota sa la dispoziția statelor aliata.

Paris, 5 Decemvre. — D. Sadi Carnot, primindu dimisia ministrilor, a mulțumit d-lui Rouvier și colaboratorilor lui pentru devotamentul lor patriotic, și le-a făcut cunoscut că nu va hotărî nimic în privința formării cabinetului fiitoru mai înainte de-a consulta pe președintele camerei și senatului, precum și pe șefii grupurilor parlamentare.

Paris, 25 Noemvre. — Tote trupele care fuseseră chemate în vederea evenimentelor posibile, plăcă ați la garnisonel lor.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

PARIS, 6 Decemvre. — Alegerea lui Sadi Carnot ca președinte ală republicei a făcut în departamentele din Franca cea mai bună impresiune. Generalul Boulanger a felicitat pe Sadi Carnot, ca fostu colegu ală său în ministeru, salutându-l în terminii cei mai călduroși și respectuoși.

ROMA, 6 Decemvre. — Ministrul - președinte Crispi a declarat în cameră că în urma cutremurului de pământ din Calabria, guvernul a trimes în dată ajutoru. În Bisignano s'au surpat 900 de case, 22 omeni au fost omorâți și 60 răniți. Pagubele se uocă la un milion de lire (franci).

DIVERSE.

Succesele dela Monte Carlo. — Mare veselie domnesce în Monte Carlo. Acționarii își frecă mâinile de bucuria fiindcă dividendul pentru sesiunea 1886-87 a în-

trecut totu câștigurile din alți ani. Nu i vorbă, și vicimile jocului au fost mai numeroase, 76 la număr. Afară de acesta s'a găsit un expedient escelent pentru ca publicul să fiă ferit de privescerea întristătoare a ducerii la mormânt a celor cari au dat mâna cu mortea. Drumul spre cimitir, care mai înainte trecea din Monte Carlo prin Monaco, este acum astfel, că duce d'a dreptul de din sus de podul dela Santa Devota la cimitir, fără ca să atingă orașul Monaco sau Condamina. Prin urmare locuitorii principatului pe viitoru nu vor mai fi turburați în liniștea lor idilică prin ducerea la mormânt a tuturor nenorociților, cari își fac sfârșit vieții. Și astfel jocul continuă cu animație.

Două profeții. — În familia moștenitorului de tron ală Germaniei în timpul greului morbu ală acestuia, s'a conversat: că o renumită prorociță a profetit împăratului Wilhelm, că el va ajunge vârsta de 96 ani, fiul său însă nu va ajunge pe tron, ci un șilav. Înainte cu doi ani prințul de coronă a cercetat catedrala din Magdeburg. Spre a merge la ea i s'a arătat o portă laterală, prin care avea să trecă. Principele întreabă: pentru ce nu-l conduce prin porta principală? I s'a răspuns, că există o credință, care nu permite trecerea prin porta principală. Insistându însă principele, ca să trecă prin porta principală, cu forța a deschis această portă și cercetându adevăratul motiv, pentru care s'a oprit de a trece prin acea portă, i s'a răspuns: „Hohenzeller-ul“, care va merge prin porta principală la catedrală, nu va ajunge pe tron.“

O nouă aplicație a electricității. — Un fotograf român din Bucuresci, d-l I. Niculescu, după cum i se spune, „Gaz. Săt.“, pte pune sub siguranța unui clopotu electric ori-ce casă de fieru său altu obiect. Îndată ce s'ar apropia cineva de asemenea obiecte, personă care voese a fi prevestită d'acesta e sculată chiar din somn prin sunetul continuu ală clopotelului, care se pte așea ori unde se dorește.

Intrebuințați pentru scris cernelă neagră! — Totu acest d. Niculescu pune în vederea publicului un lucru ce s'a putut observa de fie-cine și pe care, din uitare de siguru, nu l'am văditu semnalându-se până acum. E vorba de cernelă violetă, roșie și albastră de proastă calitate ce se întrebuințează cu deosebire — din cauza efinității — mai la toate autoritățile din țară de vr'o 8 la 10 ani. Lumina decolorăză literele scrise cu asemenea cernelă și în scurtu timp nu mai rămâne pe hârtie decât nise urme de condei aproape ilizibile.

Contra arsurilor. — E o dicătoare poporală care spune: cuiu pe cuiu scote! Dec, decă te frig, ține partea friptă vr'o 2 minute înainte focului și t'a trecut, de nu te-ai friptu rău. Decă te-ai friptu mai tare ține partea aceea în apă rece în care ai turnat puțin otet, acopere apoi cu făină, cu tibișir sau și mai bine cu foi de aloes. Dăr mai bunu ca orice e următoarea rețetă cu care mi-a potolit durerea, unu fostu doctoru din R. Sărat, Gr. Stroi, acum câțiva ani, când — a prințându-se o lampă cu petrolu — îi apucasem cu mâna sticla. O recomandă tuturor de orice durere dispăre aproape imediat și vindecarea e repede: Ulei de migdale dulci 15 grame în care se amestecă 100 grame de apă de var. („Gaz. Săt.“)

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în totu țara lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editoru și Redactoru responsabilu Dr. Aurel Muresianu.

și mai vartosu ne având nici o speranță de a le mai vedea.

S'aședă pe scaunul său de lucru, puse fața în față cu elu scaunelului pe carele ședea mica lui sburdalnică, având o jucăria sau o carte în mână, și de care el se ruga pe când lucra la desemele lui, ca să nu-l mișce și să-l conturbe dela lucru.

Sera Reynauld se duse în redute.

Parisul nu mai era decât un vast loc de răboiu, unde scirile din afară nu soseau decât cu mare greutate.

Cu toate aceste, Reynauld primi în două rânduri scrisori, care-l liniștiră asupra sorții celor două scumpe giuvaere ale sale.

Unchiul din Libourne, Petru Boazan, le primise cu brațele deschise. Le puse la dispoziția odaia lui cea mai frumoasă, și el o afla pe Iacobina atât de drăgălașe, încât ținuse demnu a dice Mariei Madelena:

— Nepota mea! decă nu îți aș fi unchiu, aș dori să fiu bărbat!

Acesta era frumos din partea unui flăcău bătrân și serios. Însă decă el era nebun de dragostea Iacobinei, a micii lui nepote, acesta pe lângă toate povețele mamei sale, numai pe jumătate atata afecțiune arăta pentru unchiul său.

N'a putut-o, face cu nici un preț să îmbrățișeze pe unchiul ei Boazan.

— Te voi stringe în brațe când tătca va fi aici! — dicea ea unchiului Boazan, care nu putu obține mai mult decât atata. Elu trebui să se îndestulească acoperindu-i fragedii obraji cu sărutări, fără a i cere în schimb să i-l plătescă cu aceeași monedă.

Primindu aceste scrisori prețioase, Ioan Reynauld plânse ca un copil. Le ceti și receti și le purta la sine ca un talismanu.

Intr'o di scrisorile îi scăpară viața. Acesta se întempla în dimineața bălăiei dela Champigny.

Înainte de a se pune în marșu cu compania, elu le receti și, ca să nu le sdrucescă (mototolă), le puse într'unu portofoliu mare de piele, pe care-l băgă în busunarul dinăuntru ală tunicei sale.

Unu glonț ilu trânti la pământ. Colegii săi ilu crezură mortu. Fiindu ridicat, se văd că nu era decât leșinat.

Glonțul străbătuse prin tunică și se oprise în dreptul scrisorilor, după ce găurise primul părete al portofoliului.

Cădend elu strigase: „Iacobino!“

Tredindu-se din leșin, repetă: „Iacobino! Madeleno!“

Comunicațiunile deveniau din ce în ce totu mai nevoioase. Erau aproape imposibile.

Parisul impresurat, încins într'unu cerc de fier, nu mai primea sciri din departamente decât prin mijlocirea porumbeilor călători, sau a balonelor ce se ridicau de pe înălțimile diîprejur.

În fine după cinc luni, care părău o eternitate de unu chinu nespus, sermanul părinte și nefericitu bărbat primi o scrisoare, aducându-i vestea, că ficia și soția sa erau încă totu la Libourne, că copila fusese bolnavă, dăr că i mergea mai bine și că întreabă de tatăl său în fiă-care dimineță când se scolă și în fiă-care seară când se culcă.

Maria Madelena adăuga că n'avea de loc sciri despre densusul de trei luni întregi și că cu multă greutate și-a putut ascunde mâhnirea înaintea fiecei sale.

Iacobina sufere! Iacobina bolnavă!

În scrisore altceva nu se dicea. Din ea transpira o desperare ascunsă, care trebuia să nebunescă pe nefericitu Ioan Reynauld.

Elu scrise scrisori peste scrisori. În fiecare balon ce pleca din Paris, punea câte una, dăr nu primea răspuns.

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena
din 3 Decembrie st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	99 —	Bonuri croato-slavone	104 25
Rentă de hârtie 5%	98.60	Despăgubire p. dijma de vin	99.—
Imprumutul căilor ferate ungare	149.25	Imprumutul cu premiu ung.	123.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	95.70	Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	123.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	125.60	Renta de hârtie austriacă	81.15
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	112 —	Renta de arg. austr.	82.40
Bonuri rurale ungare	104.40	Renta de aur austr.	111.90
Bonuri cu cl. de sortare 104.40		Losurile din 1860	135.—
Bonuri rurale Banat-Timșoara	104.20	Acțiunile băncii austro-ungare	887.—
Bonuri cu cl. de sortare 104.20		Act. băncii de credit ung.	283.50
Bonuri rurale transilvane 104.60		Act. băncii de credit austr.	276.70
		Argintul — Galbin	—
		Impărătesc	5.93
		Napoleon-d'or	9.95
		Mărci 100 imp. germ.	61.70
		Londra 10 Livres sterline	125.75

Bursa de București.

Cota oficială dela 19 Noembrie st. v. 1887.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	93 1/2	94 1/2
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
" " " (5%)	91 1/4	92 1/4
" " urban (7%)	103—	104—
" " " (6%)	96—	97—
" " " (5%)	87 1/2	88 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14. 1/4	15.—
Bancnote austriace contra aur.	2.03	2.04

Cursul pieței Brașov

din 4 Decembrie st. n. 1887.

	Cump.	Vënd.
Bancnote românești	8.53	8.55
Argint românesc	8.50	8.52
Napoleon-d'or	9.94	9.96
Lire turcești	11.22	11.25
Imperiali	10.22	10.26
Galbeni	5.87	5.90
Scrisurile fonc. » Albina » 6%	101.—	102.—
" " " 5%	98.—	99.—
Ruble Rusesci	110.—	111. 1/4
Discontul	7—10% pe an.	

„ALBINA,”
Institutul de credit și de economii
FILIALA BRAȘOVŪ.

Primesce depuneri spre fructificare și plătesce pentru ele, amăsurat la timpul de abdicare, darea de venit de 10% și 5, 4 sau 3 1/2 % interese;

cumpără și vinde scrisuri fonciare de ale „Albinei” după cursul zilei, pe care totodată le recomandă p. t. publicului ca cea mai sigură și avantajoasă hârtie pentru plasarea de capitale;

escmpteză cambii cu cel puțin două subscieri după calitatea lor cu interese de 6 1/2—8%;

escmpteză cambii cu numai o subscriere decât acelea sunt asigurate prin ipotecă cu 7% interese;

acordă credite de cont curent cu 6 1/2 % interese;

acordă împrumuturi pe mărfuri care au o valoare stabilă și nu sunt supuse stricărei pe lângă interese dela 6 1/2—8% după suma împrumutului;

acordă împrumuturi pe toate efectele cotate la bursa din Budapesta Viena și București, până la 85% a cursului lor pe lângă interese pe 6 1/2 %;

cumpără și vinde după cursul zilei monete;

primesce în comisiune cumpărarea și vinderea de ori-ce hârtii de valoare pe lângă cele mai ieftine condițiuni;

închiriază pe teritoriul ce-lu posedă lângă gara Brașov și care e prin șine în legătură nemijlocită cu gara înșasi, atât locuri libere pentru depozitarea de marfă cât și cabine în magazinele sale sau magazine întregi, și primesce și cantități mai mici de mărfuri spre depozitare în magazinele sale.

Deslușiri detaliate se pot lua la casa filialei și la bărbății de încredere a acesteia.

Orele de casă sunt în fiă-care și dela 9—12 a. m. și dela 3—5 p. m.

Localul „Filialei” este în Brașov, piață Nr. 90. Etajul I.

„EQUITABLE,”

Societate de asigurare pe viață în
New-York (fondată în 1859).

Capitalul de asigurare la 31 Decembrie 1886 = 2,100 milioane franci. Statul averii la 31 Decembrie 1886 = 400 milioane franci. Percepțiuni de premii și dobânzi în anul 1886 = 100 milioane franci.

Subdirecțiunea pentru Ungaria:
BUDAPEST, ANDRASSY-STRASSE Nr. 1.

Agentul general în Clușiu:
LEOPOLD HUNWALD.

3—6

Nr. 11,154—1887.

Publicațiune.

Pentru a se asigura pe anul 1888 curățirea sobelor și a coșurilor ținețore de localitățile judecătorei centrale și de biroulul de verificare pentru măsuri și greutate din comitatul Brașovului, se va pertracta la 16 Decembrie a. c. 11 ore a. m. asupra ofertelor sigilate inurse până atunci.

Doritorii de a concura sunt provocați a-și trimite până la ziua și ora de mai sus ofertele lor la oficiul vice-comitelui, în scris și sigilate, provădate fiind cu vadiu de 5 fl.

Brașov, 26 Noembrie 1887.

Iuliu Roll,

Vice-comite și consilier reg.

1—2

Nr. 11,049—1887.

Publicațiune.

Pentru asigurarea liferățiunei a 12 părechii cisme și 12 părechii ghet, necesare pe anul 1888 pentru servitorii dela judecătoria comitatului Brașov, se va pertracta în 16 Decembrie 10 ore a. m. la oficiul vice-comitelui asupra ofertelor prezentate de concurenți sub scrisore sigilată.

Doritorii de a concura sunt provocați, ca până la ziua și ora de mai sus să-și asternă la oficiul vice-comitelui ofertele lor în scris și sigilate, provădate cu vadiu de 20 fl. v. a.

Condițiunile de liferare se pot vedea de aji încolo la oficiul administrativ al vice-comitelui în orele de oficiu.

Brașov, 24 Noembrie 1887.

Iuliu Roll,

Vice-comite și consilier reg.

1—2

Nr. 11,050—1887.

Publicațiune.

Pentru asigurarea liferățiunei lemnelor de foc, necesare pe anul 1888 la oficiul administrativ, orfanal, la oficiul judecătorei pupulare și la biroulul de verificare pentru măsuri și greutate din comitatul Brașovului, socotite cam la 415 metri cubici lemne uscate de fag, se va pertracta la 16 Decembrie a. c. 9 ore a. m., la oficiul vice-comitelui, asupra ofertelor făcute prin scrisore sigilată.

Doritorii de a licita la această liferățiune sunt provocați, ca până în ziua și ora de mai sus să-și asternă la oficiul vice-comitelui ofertele lor în scris și provădate cu 52 fl. vadiu.

Condițiunile de liferare se pot vedea de aji încolo la oficiul administrativ al vice-comitelui în orele de oficiu.

Brașov, 24 Noembrie 1887.

Iuliu Roll,

Vice-comite și consilier reg.

1—2

Nr. 11,047—1887.

Publicațiune.

Pentru asigurarea liferățiunei rechizitelor de cancelarie necesare pe anul 1888 pentru oficiul central al judecătorei pupulare și pentru biroulul de verificare pentru măsuri și greutate din comitatul Brașovului, se va pertracta în 15 Decembrie a. c. 10 ore a. m. la oficiul vice-comitelui asupra ofertelor făcute prin scrisore sigilată.

Doritorii de a concura la această liferățiune sunt provocați până la ziua și ora de mai sus a-și trimite la oficiul vice-comitelui ofertele lor în scris și sigilate provădate fiind cu vadiu de 20 fl. și mostrele trebuincioase.

Condițiunile de liferare se pot vedea de aji încolo la oficiul administrativ al vice-comitelui în orele de oficiu.

Brașov, 24 Noembrie 1887.

Iuliu Roll,

Vice-comite și consilier reg.

2—2

Nr. 11,048—1887.

Publicațiune.

Pentru asigurarea liferățiunei îmbrăcămintelor necesare pe an 1888 pentru servitorii judecătorei comitatului Brașov se va pertracta în ziua de 15 Decembrie a. c. 9 ore a. m. la oficiul vice-comitelui asupra ofertelor făcute prin scrisori sigilate.

Doritorii de a concura sunt provocați a-și trimite până la ziua și ora de mai sus ofertele lor la oficiul vice-comitelui, provădate fiind cu 80 fl. vadiu și mostre de postav și de materie pentru îmbrăcăminte de vară.

Îmbrăcămintele ce sunt a se liferă constau din următoarele bucăți:

4 mantale.

5 atile.

6 rocufi.

5 nădragi (unguresci).

6 pantaloni.

11 veste (jiletci).

11 scurteici (mănecare) de vară.

11 nădragi de vară.

22 legături de gât (cravate).

11 căciuli (șepci).

Condițiunile de liferare se pot vedea de aji încolo la oficiul administrativ al vice-comitelui.

Brașov, 24 Noembrie 1887.

Iuliu Roll,

Vice-comite și consilier reg.

2—2